

A kiselefánt

ELSŐ JELENET – Nyitány – *A Nap meg a Hold*

- HOLD: Kék hegyekben, zöld hegyekben
Bűvös, régvolt dzsungelokban,
Egy messzi földön, Afrikában,
Kongótól délre, a Nílustól meg hátra,
A Zengő Zivatarok Útjai felé,
A Csengő Csigák völgyein át,
A Dongó Esők Dombjain túl,
- NAP: Volt arra egy szavanna, s állat benne anyyi,
Hogy a világ legnagyobb állatkertje
Se tudná mindet befogadni.
- HOLD: Máshogy mentek ám a dolgok,
Akkoriban kölyök volt még a világ.
Nem volt nappal és nem volt éjszaka,
És nem volt dél, meg délután,
Akkoriban gyerek volt még a perc,
Az óra épp csak nagykamasz,
A szelek vígan dodzsemeztek fenn,
A tyúkok énekelni tudtak...
- NAP Egy szó mint száz, száz szó mint egy,
Élt itt akkoriban egy elefánt,
Egy vadonatúj elefánt, kölyök még,
Ormánya nem is volt ormány,
Csak épp, mint egy kis csizma,
Épp ekkora, ni!
És a feje, csillapíthatatlan
Kíváncsisággal volt tele.
Folyton csak kérdezett, csak kérdezett,
Egész Afrika a kérdéseitől zengett.

MÁSODIK JELENET – A strucc – *A kiselefánt, és a strucc*

- KISELEFÁNT: Cammogok, csak cammogok,
A kiselefánt én vagyok.
De mért nem vagyok tulipán?
Vagy sasmadár, vagy szivárvány?

És azt tudja valaki netán,
hogy miért vagyok elefánt?
Miért szúrós a kaktusz ?
Miért sárga a lótusz?
És miért csipás a csimpánz?
Választ persze senki nem ad ám!

STRUCC:

Hoppá hoppá! Hoppáhoppáhoppáá...

KISELEFÁNT:

Én csak... én csak...

STRUCC

Felébreszteni egy STRUCCOT!

KISELEFÁNT:

Figyelj csak, figyelj kérdezhetek valamit?

STRUCC:

Hpbpbgdsghpbhf!!

KISELEFÁNT:

Kérdezhetek valamit?

STRUCC:

Folyton kérdezni, kérdezni! KÉRDEZZ!

KISELEFÁNT:

Nem fulladol meg, ahogy beledugod a földbe a fejed?

STRUCC:

Te kis ostoba! Ez nem föld, hanem homok, és nem beledugtam, hanem pihentem, és nem fulladol, hanem fulladsz, és én ilyenkor gondolkodom!!!!!!!!!!
Ráadásul orvul felébresztettél! *(elcsörtet)*

KISELEFÁNT:

Gondolkodott a föld alatt?
Ez nekem se ártana, hátha...
(megpróbálja belegyömöszölni a fejét a homokba, de prüsszkölve kapja fel a fejét)
Hát milyen egy bolond madár!
Hogy lehet így gondolkodni, fujj,
Ez nem jó, nem tetszik nekem.
Keresek valaki mást. Aki bújt, aki nem:
Megyek...

HARMADIK JELENET – A víziló – *A kiselefánt és a víziló*

(A kiselefánt tovább bóklászik, mígnem egy málnatölgy alá ér, ahol egyelőre még nem veszi észre a békésen horgászó vízilóvat.)

KISELEFÁNT: Cammogok, csak cammogok,
A kiselefánt én vagyok.
De mért nem vagyok papagáj?
Vagy medvesajt, vagy kismadár?

VÍZILÓ: Hal, hal, hal. Kéne egy hal.
Vaty ety ponty is jó lenne.
Vaty ety sügér, vagy ety cápa,
Vagy ety bucó, vagy ety rája,
Aminek a szája tátva.
Egy hal se fél tőlem, látod.
Mert a kedvenc főfogásom
Minden kis hal tudja ezt jól
Tökfőzelék karfiollal,
Túróval meg brokkolival!

KISELEFÁNT: Halihó víziló! Hát te itt...

VÍZILÓ: *(megriad, felpattan a földről, ráförmed a kiselefántra)*
HALÁSZOK!

KISELEFÁNT: Az jó...

VÍZILÓ: Ilyenkor nem lehet így üvölni!!!

KISELEFÁNT: Értem...

VÍZILÓ: Mert elmennek a halak!

KISELEFÁNT: Kedves vízilóbácsi csak azt szeretném tudni, hogy miért vagy te ilyen lomha állat?

VÍZILÓ: Hogy mondtad? LOMHA?

KISELEFÁNT: Ilyen tohonyadagonya!

VÍZILÓ: TOHONYADAGONYA! Na várj csak!
Elhúzzom én a te **nótádat!**
(Amikor a kiselefánt odamegy, a víziló jó nagyot toccsan, !

KISELEFÁNT Nézze meg az elefánt, ez is elzavart
Pedig tohonyának lenni..../kipróbálja/ CSUDAJÓ!

ÖTÖDIK JELENET – A zsiráf – *A kiselefánt és a zsiráf*

KISELEFÁNT:
Cammogok, csak cammogok,
A kiselefánt én vagyok.
De mért nem vagyok gorilla?
Vagy hokedli, vagy tarhonya?
Pedig csak azt szeretném tudni: miért
nem kék a fű, szép pöttyös a rét? Miért
nem fent a föld, és lent az ég? És miért...
De mondjuk ha fejen állo-ok... *(kipróbálja)*
Jé, ki lehet ez a valaki: csupa pötty.
És nincs feje neki...

ZSIRÁF:
(hosszú nyakát leengedi a kiselefánthoz)
Jó reggelt kívánok Kiselefánt! Zsiráf vagyok.

KISELEFÁNT:
Micsoda hosszú a nyakad! Miért hordod ilyen fönn
az orrod?

ZSIRÁF:
Micsoda?!

KISELEFÁNT:
Aha! Mert jó magasan hordod ám!

ZSIRÁF
Na, de kérem.....! **Távozzon!**

Hatodik jelenet

KISELEFÁNT
Cammogok csak cammogok,
A Kiselefánt én vagyok, de...

KISELEFÁNT:
De mit ehet a krokodilus ebédre?
Főz magának lencselevest kedvére?
Vagy a főzelékért van oda annyira?
Vagy mindig palacsintára fáj a foga?
És mi lesz akkor, ha annyira kicsi,
hogy meg se látom, és eltaposom kicsit?...
(szünet)
Milyen a krokodil? Mi fán terem?

HETEDIK JELENET – Az útnak indítás – *A kiselefánt és a kolokolómadár*

KOLOKOLÓMADÁR:
Te aztán kitartó kis elefántocska vagy!
Nem adod fel, pedig választ sose kapsz.
Én, a Kolokolo madár

Üdvözöllek a Tüstént Tüskebokrok pagonyában.
Aki idetéved hozzám, előbb vagy utóbb
Megleli a választ minden kérdésére.
Feltéve, ha tudja, mi is pontosan a kérdése.

KISELEFÁNT:

Mindenki elzavar folyton, ha kérdezek,
Pedig hiába cammogok naphosszat estig,
Ha nem tudom, mi a naphossz, meg mi az estig.
Most csak egyet akarok tudni, ma jutott eszembe,
Mit eszik a krokodilus, ha éhes lett, ebédre?

KOLOKOLÓMADÁR:

Lapul még benned egy nagy kérdés, jól érzem?

KISELEFÁNT:

Hát jó. Igen. Még van egy dolog, amit nem értek.
Hogy lehet az, hogy mindenki valamilyen,
Én meg ilyen semmilyenre sikerültem.
Azt se tudom, miért vagyok elefánt.
Lehetnék akár tökmag is vagy lekvár...

KOLOKOLÓMADÁR:

Menj el a Zöldmegkék Nagy Limpopó Folyóhoz,
Ahol a Tarka Óriás Sziklakígyó is lakik,
És kérdezd meg!

HETEDIK JELENET – Indulás – *A kiselefánt, és a többiek*

ZSIRÁF

Csak nem felfedezőtúrára indul a kisvakond?!

(általános röhögés)

STRUCC:

Biztos elmegy az oroszlánhoz megkérdezni, miért
olyan nagy a sörénye!

VÍZILÓ:

Ha már ott vagy, ne felejtsd el megkérdezni tőle, mit
szeret jobban, a kiselefánthúst, vagy zebracombot?

(általános röhögés)

KISELEFÁNT:

Ha-ha. Isten veletek. Én most elmegyek a
Zöldmegkék Nagy Limpopó Folyóhoz, ahogy a
Kokololo madár mondta,. És megkérdzem a
Krokodiltól, hogy mit szokott ebédelni!

(általános röhögés)

ZSIRÁF

Ez az! Kérdezd csak meg, prima ötlet! Sok szerencsét!

(az általános röhögés közepette a kiselefánt elindul hosszú útjára)

NYOLCADIK JELENET – A vándorlás – A kiselefánt

KISELEFÁNT:

Ha-ha: **biztos elmegy az oroslánhoz...** Igenis elmegyek! Hozzá is elmegyek! Már csak azért is elmegyek!
Cammogok csak cammogok...

MESÉLŐ

És **nekivágott a nagy útnak.** Csak ment, csak ment, hegyre föl, völgybe le, addig-addig mendegélt, míg egyszer csak megérkezett a Zöldmégkék Nagy Limpopó folyóhoz. Az első, akivel találkozott, nem volt más, mint a Tarka Óriás Sziklakígyó egy szikla köré tekeredve.

KILENCEDIK JELENET –

KISELEFÁNT:

Szia te kígyó! Te biztos itt laksz, és meg tudod nekem...

SZIKLAKÍGYÓ:

Sszia... Mityoda?... Én nem tyak ety kityó vatyok!
Én a Tarka Óriás **SSZIKLAKÍTYÓ** vagyok!

KISELEFÁNT:

Sszuper. Ö... hát én csak azt szeretném kérdezni, hogy nem láttál-e erre valami krokodil... féjét?

SZIKLAKÍGYÓ:

Eszt pont tőlem kérdeszed?! Esz már a modortalanszág határát sszúrojj!
Én ne láttam volna?! Még sszép, hogy láttam!

KISELEFÁNT:

Ó! És merre menjek?

SZIKLAKÍGYÓ:

Ifjú, ám **szöldfülű** szimborám... Nem ajánlom, hogy a krokodil köszelébe menny... Ha értesssz...

KISELEFÁNT:

Én csak azt szeretném tőle megkérdezni, hogy mit eszik ebédre..

SZIKLAKÍGYÓ: Ssssss... Esz bizony rossz ötlet...fordulj vissza,
ha kedves az életed!

KISELEFÁNT: Dehogyan fordulok!

TIZEDIK JELENET – Ismerkedés a krokodillal – *A kiselefánt és a krokodil*

KISELEFÁNT: Cammogok, csak cammogok,
A kiselefánt én vagyok.
De **mért** nem **vagyok pávián**?
Vagy ananász, vagy két banán?

KROKODIL: Rácammogtál az orromra kislegény...

KISELEFÁNT: *(megijed, és arrébb ugrik, bele a vízbe, a következő mondatok alatt kievickéli magát)*
Bocsánat! Nem akartam ráülni az orrodra!

KROKODIL: Mi járatban jár erre egy ilyen kis finomság... finom legény?

KISELEFÁNT: Hát azért, mert kíváncsi vagyok.

KROKODIL: No és mire olyan nagyon?

KISELEFÁNT: Hogy **mit** **eszik** a krokodilus ebédre?.

KROKODIL: Igazán?

KISELEFÁNT: Aha.

KROKODIL: Igazánigazán?

KISELEFÁNT: Ahaaha.

KROKODIL: Jó helyre tévedtél... ÉN vagyok, akitől megtudhatod a választ.

KISELEFÁNT: Tényleg? És hol van a krokodil?

KROKODIL: **Itt az ORROD** előtt.

KISELEFÁNT: Hiii! Te vagy a krokodil?! Te vagy az, akit ennyi sok napon át kerestem, és sehol se találtam? Légy szíves mondd meg nekem, mit szoktál enni ebédre!

KROKODIL: Momentán... ma egy kiselefánttal fogom kezdeni!
(azzal elkapja a kiselefánt orrát, és húzni kezdi vissza a vízbe)

KISELEFÁNT: Eddedjen e! E naan fá! Héé!!!

MESÉLŐ A Kiselefánt csak húzta, húzta, húzta az orrát, csak úgy nyúlt! A Krokodílus pedig hánykolódott a vízben, s ő is húzta, húzta, húzta. A Kiselefánt orra pedig csak nyúlt, nyúlt, nyúlt - egyre hosszabbra, és hosszabbra, - és fájt is neki szörnyen!

KISELEFÁNT Ezs bár dekem is fok!

SZIKLAKÍGYÓ: *(egy szikláról tekeredik le)* Ifjú szimborám, ha moszt aszonnal nem szegítek neked , rettentő új ismerősöd rögveszt beleránt a folyóba, ész márisz megtudod, mit eszik ebédre a krokodilusz!
Rátekeredik a kiselefánt derekára, farkát rácsomózza a sziklára
HÓ, HÓ, HÓÓÓÓÓ-RUKK! Hurrá, szikerült!

KISELEFÁNT: *kiszabadul,*
Jaj, de szörnyű a sorsom
:
Óriásira nyúlt azt orrom.
KISELEFÁNT: Mi lesz most így velem,?,
Az orrom nagyobb mint a fejem!

SZIKLAKÍGYÓ: Moszt mit színálsz?
Itt úszörögsz ész lógatod az orrod?

KISELEFÁNT: Sírok sírok sírdogálok,
Valami varázslatra várok

SZIKLAKÍGYÓ Ó Egyeszek nem tudják mi a jó nekik.
Szajnosssz

TIZENKETTEDIK JELENET – A gyógyulás/2 – A kiselefánt és a sziklakígyó

(érkezik egy légy, és rászáll az elefánt fülére, tisztálkodni kezd)

KISELEFÁNT

Hahó, kedves uram! A fülemben tetszik állni.
A fül az én tulajdonom!

(a légy visszazümmög)

Szemtelen fülfogláló!

(azzal a kiselefánt gondolkodás nélkül lecsapja ormányával a legyet)

Nnna!

SZIKLAKÍGYÓ

Egyes számú előny!
Ugye-ugye mire jó egy hosszúranyúúlt ormány?
Most próbálj meg **enni** vele!

A Kiselefánt kitép egy fűcsomót és megeszi.

SZIKLAKÍGYÓ:

A kettes számú előny!...
Azzal a semmimaszat orroddal meg nem csináltad
volna ezt.

:

Hogy milyen rettentően tűz ma a nap !

KISELEFÁNT:

Hát . Eléggé. *(azzal egészen öntudatlanul felszív egy
kis hideg sarat, és a fejére lötyinti)*

SZIKLAKÍGYÓ:

A hármas számú előny!
Asszal a **régi** turszi orroddal ilyen asszán nem
szinálhattál volna!

KISELEFÁNT:

Lehet, hogy most már én is vagyok valamilyen?

SZIKLAKÍGYÓ:

Tudatlan szimborám! Te vagy a legkülönlegesebb
állat szélesz e dzsungelen!

KISELEFÁNT:

Akkor itt az ideje, hogy visszamenjek a dzsungelbe,
És megmutassam mindenkinek, hogy én is vagyok
olyan különleges, mint bármelyikük!

SZIKLAKÍGYÓ:

Na végre! : NYOMÁSZ!!

KISELEFÁNT:

(boldogan énekel)
Cammogok, csak cammogok,
A kiselefánt én vagyok!
Mért nem vagyok gorilla?
Hokedli, vagy tarhonya?
Mért nem vagyok tulipán?
Sasmadár, vagy szivárvány?
Mért nem vagyok pávián?
Ananász, vagy két banán?
Most már tudom! Mert az orrom:
Hosszú, mint a zsiráf nyaka,
Legyen hát a neve...nem orr,
Hanem Orrrrmány! Ormányos, **furmányos,**
Fülelapátos, és **sohase álmos** kiselefánt!...

MESÉLŐ

És a Kiselefánt **ormányát lóbálva-himbálva** elindult
hazafelé. S ahogy ment, mendegélt, elkezdett
dudálni az ormányával, **Hangj**a hatalmasabb volt,
mint egy rezesbandaé.
Összegyűltek, mind a népek,
Csak nézték, nézték,

ZSIRÁF

Milyen csinos! Nyilván rám akar hasonlítani a kis
bohém.

VIZILÓ

Szó ami szó, igen különleges szerzemény

STRUCC

Talán maga a krokodil adta neki?!
Na de mire jó?

KISELEFÁNT

Az ormány mindenre jó. Tratatatatatammm!
Ormányommal trombitálok,
Barátokra így talállok.
Nevetek kacagok tombolok,
Cammogok csak cammogok,
A kiselefánt én vagyok!